

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XXXI. An Christus verè Deus fuerit, adeo ab Anima carneque imperfectus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

Ritus autem à primo conceptionis instanti plenè vidit Deum per essentiam: quæ visio Fidem excludit.

Existit liquet responsio ad scripturas quas obiiciunt quæstione superiore. Quis respondet Bell. cap. 5. lib. 1. de Christo.

Q V A E S T I O XXX.

Num que Anima Christi inerat in dulcis, virtutisque imperfectio?

LUTHERI discipulus Zwinglius in Confess. ad Cap. V. Christus ab exordio naturalium minimè omnibus virtutis, animique dotibus cunctis plenus existit. Proficit indies anima eius; cum ab initio omnia nosset. Lutherus ipse epist. ad Argentini. Christum à nobis primò vulgatum audimus gloriari. At hæc quā mendax gloriatio, quā blasphemia vulgatio? Liquet haec & patet in sensu quæst. 32.

CALVINVS in Luc. 2. v. 49. Adolenit Iesus sicut corpore, ita secundum Animam quoque Creuerunt cum etate dotes animi. Quomodo igitur Ioan. 1. Plenus gratia? Idem in Luc. 4. v. 1. Vtteriore virtute instructus est & induitus, cum ē Iordanus egressus fuit. Idem in Matt. 3. v. 16. Uteriore, cum ad Redemtionis munus se se accinxit.

Huc verē etiam cum Agnoit Scripturas crepat: Ut Lnc. 1. Puer erescebat, & conformatatur Spiritus plenus sapientia; & gratia Dei erat in illo. In græco autem est πληρεύειν, id est, impletatur: non πλήγεις, id est, plenus. Ibid. Proficiebat sapientia, erat, & gratia.

AUTOR. I. Vox πληρεύειν quandoque idem quod πλήγεις, id est, redundans significat ut Stephani Lexicon ipsorum nouit, inque ludis pueri. 2. Deinde, esto, passiuè capiatur; sit Impletatur, id est, ait S. Athan. serm. 4. contra Arianos; indies ad opera maiora aptabatur proficiente corpusculo perficiunda, quā tum illud roborabatur. Itemque scientia impletatur increatā, & insuſā, exten-

guè in membris, quantum augescet.

Experimentaliter quoque acquisitâ crescebat: & vt ait S. Ambr. lib. de Incarn. c. 7. etsi naturam habuit ab initio perfectam, sensu tamen humano profecit; scil. Tum in sensu; Tum in opinione hominum quibus magis indies sapientiam & gratiam Dei, quæ erat in illo, aperiebat: Tum, ait S. Damascenus in Luc. 2. Sicut Episcopus proficit in Ecclesia sua, D. & or in discipulis proficientibus: ita IESUS apud homines. Ideò additur: apud Deum meritis, quā homo: & homines, operib. & fructu animarum.

Quid, quod, vt suprà retuli, S. Athanasius simpliciter negat Christum, quā Deum, Sapientiam profecisse? Confule porro D. Thom. p. 3. q. 7. a. 1. 2. 5. q. 10. II.

Q V A E S T I O XXXI.

An Christus verē Deus fuerit, sic ab anima carneque imperfectus?

EX LVTHERO suprà accepimus, expunxisse eum voculam Ila. 9. Deus fortis, ac supposuisse virtus: dicereque IESVM Patris Instrumentum. LVTHERANOS ceteros Energiam &c. Vide suprà qq. 6. 7. 10. 13. 14. 18. 20. Tametsi contiā non defuerint, qui erant Humanitatem Christi contenderint esse Desificatam: Ut suprà quæst. 27.

LIBERTINI & FAMILIANI, Christum esse nudum Hominem, verbotim profitebantur. Sunt hi à Quintino & Coppino, sutoribus duobus Flandris, oriundi; quorum in Gallia velut examen quoddam esse Caluinus ait, in instructo a securis Libertinos. In Hollandia, Brabantia, Flandria magno certe numero volunt. Hi accedunt Familiani, qui in Anglia ad immensam sunt multitudinem amplificati; ut vel ipsi Ministri conuerterantur. Vide prefat lib. Londini editi contra Familianos amoris anno 1577. Porci Transtyluanum hæc lues perusit propè vniuersam. Vt que disseminabant, Insula quæcumque si le saluari posse, & omnes in omnī sita. Primumque Liberum esse licetum que cuius Christiano credere, quod libitum; dummodo seculas rum nullam condemnet.

CALVINIANI, an Athei, his accedunt, teste Sebast. Franco, ut est, in Caluino. turcissimo lib. 3. cap. 9. qui dicunt: Christus non est

G aliter

aliter Deus, quam Socrates olim aut Mercurius Trismegitus dicebatur Deus. 2. Simile Ios. Simlerus, in præfat. lib. de æterno Filio Dei, testatur; Plurimos suorum ex Christo tamen facere Philosophum; datum nobis, ut sitre-
tè vinendi exemplum. Iuellus, contra Har-
dingum lib. 1. art. 1. §. 5. affirmit: Deum esse
Christum, & tamen sacrificium obtulisse Deo;
dormientis potius animi, quām cogitantis est sen-
tentia. 4. Carte o Wittenb. in 2. Replica.
p. 191. illi suffragatur, hocque amplius con-
firmans ait: Nunquam persuadebis; Iudeos
Petrum, Paulum &c. unquam adeo fuisse stu-
pidos, ut crederent, Vilem aliquem & simplicem
HOMINIONEM, quem oculis cernerent; DEVM
fuisse viuentem. Cōmunior tamen est miti. 5.

A V T O R. Hacce tales blasphemias in
pluribus suprà Quæsitis jugulauimus.
Quibus hic istud solum adijcio velut au-
ðarium: **P H O T I N V S**, teste Bzontio
anno 342. §. 10. Sirmianus Episcopus, i-
stius se se Hæresiarcham fecit: ut doceret,
Filiū Dei solum nudum eſe hominem, ac
fuisse. Vnde seftatores ejusdem dicti sunt
Homuncisti: ab ipsis Arianis Synodaliter
condemnati: **C O N T R A** quos vtrot-
que ita Symbolum S. Athanasij habet:
Perfectus Deus est Christus, & perfectus Ho-
mo. Neque hic nos plura de isto.

Q V A E S T I O XXXII.

N u m in quibusdam Christus culpabi-
liter defecerit?

L U T H E R O in Confess. de Cœna Dom. Christus
fuit SALVATOR infirmus. Si hūmanum, inquit,
sanum naturam pro mea ſtam credo, Christus ille mihi
ſimp' ex vel infirmus eſt Saluator: zune ipſe bēn' indiget
alio Salvatōre.

2. **B R E N T O**, in Euang. Dom. 3. post Pentec.
Christus fuit IMPOTOR. Videmus, ait, Christum
ſic leg' perito respondisse: hoc fac, & vives: ut viam
indicauerit ad aeternam damnationem.

3. **L Y T H E R V S** in Psal. 22. ver. Deus meus, Deus
meus: & in Comment. in Gal. 3. tom. 4. lenen. De
Christo, inquit, hec omnes Propheta in Spiritu prouide-
runt, quod futurus eſſet omnium maximus latro, homi-
nida, fur, & u' ter fac' illegus, blasphemus. Neſi dixerimus

Christum ſimul summè iustum, & summè PECCA-
TOREM; ſummè ſimul mendacem, & ſummè braui-
ſimul ſummè gloriantem, & ſummè deforiantem: ſimul
ſummè beatum, & ſummè damnatum: Non videtur
ſum, quomodo d' Deo ſit derelictus.

Hocce eſt quod, Lutheri, jactabas Epif. ad Argen-
Chrīſtū a nob̄ primo vulgatum audemus gloriari. Vi-
nam neque ex te id iniquam mundus audire; ne
dixit exhortareret: Vide ſuprà quæſ. 15. & 17.

C A L V I N V S, qua de Christo agonizante
in horto, & in cruce Caluariæ ſuuenio bla-
phemet, inſt̄a reddemus. Quantis reu-
peragat Chrīſtū ſceleribus, ſupra, queſ. 17.
attulimus. Idem certe in Matth. 26. v. 33.
Chtistus ait, hominum aliorum inſtar, in di-
naturis affectionibus, & paſſionibus inconfiderat,
deceptioni, titillationi ſenſuum, timoriq. fute-
poſitus. Vides in borto, ut ſtatim ab ipſis cari-
bus affectionum ſuum Chrīſtū colibeat, ſequi-
ſum maturè cogat in ordinem?

2. **Q u o c i r c a** inquit in Deut. 12. v. 13. Er-
rant, qui Chrīſtū putant illum Prophetam,
quem Iudaï Moſes pollicetur. Rurſe idem
Ecebolius in Luc. cap. 7. verl. 29. ait: Eu-
ḡli Chrīſti gloriam valde obſcurat, quo di-
pullos ille non niſi ex quisquiliis & ſece populi
colligere potuit.

3. **Z W I N G L I O** MENDAX eſt Chilus
ſerm. de prouident. 10. Chrīſtus quoq. in
operibus mercedem pollicetur; hyperbole
tantum iactat, & hyperbole.

4. **C A L V I N V S** in Luc. c. 16. Differ-
Iesuſ, duras & longe peccatis adibet ſimili-
dines: In Luc. 22. v. 13. Et que non ex eius
parte quadrant: Item in Matth. 7. v. 12. Se-
pernuacuas afferit illationes; in Ioan. c. 1. Ne
ſatis aptas proposito. in Matth. c. 9. v. 5. Sepe
parum ſolidè ratio[n]e natur. Idem in Matth.
c. 18. Verba Prophetarum in alienum ſenſum
deflectit. Idem in Matth. c. 12. v. 25. Parum ſi-
lē refutat aduersarios &c.

A V T O R. ex Cnoglero: 1. Falleris
Paulle, qui in Christo fuſſe omnes rho-
ſauros ſcientie & ſapientie Coloffenisibus
prædicasti. Nil sapitis, qui dixiſtis: Matth.
7. Nunquam ſic locutus eſt homo.

2. Quis

